

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

/ [Μήνυμα ημέρας](#)

Δύο αγαπημένοι μαθητές ζήτησαν από τον Κύριο θρόνους δόξης- Αὐτός τούς ἔδωσε τό Ποτήριό Του (Μτ. κ΄, 23).

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι οἱ ὀδύνες.

Σέ ὅσους τό πίνουν ἐδῶ στή γῆ, τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ ὑπόσχεται μετοχή στή Βασιλεία τῆς χάρις τοῦ Χριστοῦ· προετοιμάζει γι' αὐτούς τίς καθέδρες τῆς ἐπουράνιας αἰώνιας δόξης.

Στεκόμαστε σιωπηλοί μπροστά στό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ , δέν μπορεῖ κανεῖς οὔτε νά παραπονεθεῖ γι' αὐτό, οὔτε νά τό ἀπορρίψει· γιατί Αὐτός πού μᾶς ἔδωσε ἐντολή νά τό γευτοῦμε, πρῶτος ὁ ἴδιος τό ἤπια.

Ὡ, δέντρο τῆς γνώσης τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ ! Σκότωσες τούς προγόνους μας στόν Παράδεισο, τούς ἐξαπάτησες μέ τήν πλάνη τῆς σαρκικῆς ἀπόλαυσης καί τήν πλάνη τῆς λογικῆς.

Ὁ Χριστός, ὁ Λυτρωτής τῶν πεπτωκότων, ἔφερε τό Ποτήριο τῆς σωτηρίας σ' αὐτόν τόν κόσμο, στούς πεπτωκότες καί ἐξόριστους ἀπό τόν Παράδεισο. Ἡ πίκρα

αὐτοῦ τοῦ Ποτηρίου καθαρίζει τὴν καρδιά ἀπὸ τὴν ἀπαγορευμένη, καταστροφικὴ καὶ ἁμαρτωλὴ ἀπόλαυση · μέσω τῆς ταπείνωσης πού ρέει ἀπ' αὐτό μέ ἀφθονία, νεκρώνεται ἡ ἔπαρση ἀπὸ τὴ γνώση σέ σαρκικό ἐπίπεδο. Γι' αὐτόν πού πίνει ἀπὸ τό Ποτήριο μέ πίστη καὶ ὑπομονή, ἡ αἰώνιος ζωὴ, πού ἔχασε δοκιμάζοντας τὸν ἀπαγορευμένο καρπό, ἐπανακτᾶται.

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι»(Ψαλμ. 115, 4)

Ὁ χριστιανὸς ἀποδέχεται τό Ποτήριο ὅταν ὑπομένει τίς ἐπίγειες δοκιμασίες μέ πνεῦμα ταπείνωσης, ὅπως διδάσκεται ἀπὸ τό Εὐαγγέλιο.

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος ἔβγαλε τό μαχαίρι του γιὰ νά ὑπερασπιστεῖ τὸν Θεάνθρωπο, πού ἦταν περικυκλωμένος ἀπὸ τὸν ὄχλο· ἀλλὰ ὁ πρᾶος Ἰησοῦς εἶπε στόν Πέτρο: «βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό;» (Ἰω. ιη´ 11)

Ἔτσι κι ἐσύ, ὅταν σέ περικυκλώνουν συμφορές, θά πρέπει ξνά παρακαλεῖς καὶ νά ἐνισχύεις τὴν ψυχὴ σου λέγοντας : «Τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό ; »

Οἱ Φαρισαῖοι σκέπτονται μοχθηρά, ὁ Ἰούδας προδίδει, ὁ Πιλάτος διατάσσει τὴν παράνομη θανάτωση, οἱ στρατιῶτες τῆς ἐξουσίας ἐκτελοῦν τὴν ἐντολὴ του. Μέσω τῶν ἄνομων πράξεων τους ὅλοι αὐτοὶ ἐτοίμασαν τὴ δικὴ τους ἀληθινὴ καταδίκη. Μὴν ἐτοιμάζεις γιὰ τὸν ἑαυτό σου τὴν ἴδια καταδίκη, ὄντας μνησικάκος, ζητώντας καὶ σχεδιάζοντας ἐκδίκηση, ἀγανακτώντας μέ τούς ἐχθρούς του.

Ὁ ἐπουράνιος Πατήρ εἶναι παντοδύναμος καὶ παντογνώστης: βλέπει τὴν ὁδὴν σου καὶ ἂν τό ἔβρισκε ἀπαραίτητο καὶ συμφέρον νά ἀποσύρει τό Ποτήριο ἀπὸ σένα, σίγουρα θά τό ἔκανε.

Ὁ Κύριος - ὅπως οἱ Γραφές καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μαρτυροῦν -συχνὰ ἐπέτρεψε θλίψεις στοὺς ἀγαπημένους Του καὶ συχνὰ ἀπέτρεψε θλίψεις ἀπὸ αὐτούς, σύμφωνα μέ τούς ἀκατάληπτους δρόμους τῆς Θείας Προνοίας.

Ὅταν ἔρχεσαι ἀντιμέτωπος μέ τό Ποτήριο, ἀπόστρεψε τό βλέμμα σου ἀπὸ τούς ἀνθρώπους πού σοῦ τό δίνουν·σήκωσε τὰ ματια σου στόν Οὐρανὸ καὶ πές : «Τό Ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίνω αὐτό;»

«Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι». Δέν μπορῶ νά ἀρνηθῶ τό Ποτήριο, τὴν ὑπόσχεση τοῦ ἐπουρανίου καὶ αἰωνίου ἀγαθοῦ. Ὁ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ μοῦ διδάσκει τὴν ὑπομονὴ ὅταν λέει : «... διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ» (Πρ. ιδ´ 22). Πῶς μπορεῖ κανεὶς νά ἀρνηθεῖ τό Ποτήριο πού εἶναι ὁ

τρόπος νά κερδίσεις τήν Βασιλεία καί νά αύξηθεῖς μέσα σ' αὐτήν; Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι - τή δωρεά τοῦ Θεοῦ.

Τό Ποτήριο τοῦ Χριστοῦ εἶναι τό δῶρο τοῦ Θεοῦ. Ὁ μέγας Παῦλος γράφει πρὸς τοὺς Φιλιππησίους, «ὅτι ἡμῖν ἐχαρίσθη τό ὑπέρ Χριστοῦ, οὐ μόνο τό εἰς αὐτόν πιστεύειν, ἀλλά καί τό ὑπέρ αὐτοῦ πάσχειν» (Φιλ. α', 29).

Λαμβάνεις τό Ποτήριο τό ὁποῖο φαινομενικά προέρχεται ἀπό ἀνθρώπινα χέρια. Τί σέ νοιάζει ἐσένα ἂν αὐτός πού σοῦ τό δίνει ἐνεργεῖ δίκαι ἢ ἄδικα ; Ὡς ἀκόλουθος τοῦ Ἰησοῦ, ἡ ἔγνοια σου εἶναι νά φέρεσαι ἐνάρετα· νά λάβεις τό Ποτήριο μέ εὐγνωμοσύνη πρὸς τό Θεό καί μέ ζωντανή πίστη καί γενναῖα νά τό πιεῖς ὡς τόν πάτο.

Λαμβάνοντας τό Ποτήριο ἀπό ἀνθρώπινα χέρια, θυμήσου ὅτι εἶναι Ποτήριο ἀπό Αὐτόν, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι μόνο ἀθῶος ἀλλά καί πανάγιος. Σκεπτόμενος αὐτό, θυμήσου καί ἐσύ καί οἱ ἄλλοι πάσχοντες ἀμαρτωλοί, τά λόγια πού ὁ μακάριος καί φωτισμένος ληστής στά δεξιὰ τοῦ ἐσταυρωμένου Θεανθρώπου εἶπε «ἄξια ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν ... μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ βασιλείᾳ σου» (Λκ. κγ', 41 - 42)

Καί τότε στρεφόμενος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους θά τοὺς πείς : Μακάρι ἐσεῖς πού εἴστε τά μέσα τῆς δικαιοσύνης καί τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι ἐσεῖς ἀπό τοῦ νῦν καί ἔως τοῦ αἰῶνος! (Ἄν δέν εἶναι σέ θέση νά κατανοήσουν καί νά δεχθοῦν τοὺς λόγους σας, μή ρίχνετε τοὺς πολύτιμους μαργαρίτες σας τῆς ταπείνωσης κάτω ἀπό τά πόδια ἐκείνων πού δέν μποροῦν νά τοὺς ἐκτιμήσουν, ἀλλά πεῖτε αὐτοὺς τοὺς λόγους νοερά, στήν καρδιά σας).

Μ' αὐτό καί μόνο θά ἐκπληρώσεις τήν ἐντολή τοῦ Εὐαγγελίου πού λέει : «ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς» (Ματθ. ε', 44).

Γιά ἐκεῖνους πού σ' ἔχουν προσβάλει καί σ' ἔχουν ἐξοργίσει, προσευχήσου στόν Κύριο ὅ,τι ἔχουν κάνει γιά σένα νά ἀνταμοιφθεῖ μέ μιά προσωρινή εὐλογία καί μέ αἰώνια ἀνταμοιβή σωτηρίας, καί ὅταν αὐτοί θά στέκονται ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ γιά νά κριθοῦν, νά μετρηθεῖ γι' αὐτούς ὡς πράξη ἀρετῆς. Παρόλο πού ἡ καρδιά σου δέν θέλει νά ἐνεργεῖ ἔτσι, βιάσέ την. Γιατί μόνο ὅσοι ἀσκοῦν βία στήν ἴδια τους τήν καρδιά, γιά νά ἐκπληρῶνουν τίς ἐντολές τοῦ Εὐαγγελίου, μποροῦν νά κληρονομήσουν τόν Οὐρανό.

Ἁγίου Ἰγνατίου Brianchaninov